

XIV.

EX LVCIANI Encomio Demosthenis.

Ο Αρχίας, εἴτις ἄρα τῶν νεωτέρων ἀγνοεῖ,
 τες Φυγάδας ^a ἐτέτακτο συλλαμβάνειν,
 ἐπέσαλτο δ' αὐτῷ καὶ Δημοσθένην ἀπὸ τῆς
 Καλαυρίας πείσαι μᾶλλον ἢ βιάσασθαι πρὸς
 τὸν Ἀντίπατρον ἤκειν. Καὶ δὴ καὶ μετῴρος ὁ **2**
 Ἀντίπατρος ἐπὶ ταύτης ἦν τῆς ἐλπίδος, τὴν
 Δημοσθένην αἰεὶ προσδοκᾶν ὡς ἐν ἠκαθεν ἀπὸ
 τῆς Καλαυρίας ἠκούσα τὸν Ἀρχίαν, εὐθύς ὡς
 εἶχεν ἐκέλευσεν εἰσω καλεῖν· ἐπεὶ δ' εἰσηλθεν **3**
 (ἔφη) χαῖρε ὦ Ἀντίπατρε. **ΑΝΤΙΠ.** τί δ' ἔ
 μέλλω χαῖρειν, εἰ Δημοσθένην ἤγαγες; **ΑΡΧΙΑΣ.**
 ἤγαγον ὡς ἠδυνάμην· ὑδρίαν γὰρ κομίζω τῶν
 Δημοσθένους λειψάνων. **ΑΝΤ.** Ἀπ' ἐλπίδος **4**
 γε μὴν ἔσφηλας, ὦ Αρχία· τί γὰρ τῶν ὄσων
 καὶ τῆς ὑδρίας ^b Δημοσθένην ἐκ ἐχόντι; **ΑΡΧ.**
 Τὴν γὰρ ψυχὴν αὐτῆ, ὦ βασιλεῦ, πρὸς εἶαν
 κατεχειν ἀδύνατον. * **ΑΝΤ.** τί δ' ἔ **ζῶντα** **5**
 κατελήφατε; **ΑΡΧ.** Κατελήφαμεν. **ΑΝΤ.**
 Κατὰ τὴν ὁδὸν ἐν τέθνηκεν; **ΑΡΧ.** Οὐκ, ἀλλ'
 ὅπερ ἦν, ἐν Καλαυρία· **ΑΝΤ.** Τάχα τῆς ὑμε-
N 2 **τέρας**

a Qui Macedonum opes veriti Athenis profugerant, cum illa resp. iugum accepisset.

b Intell. ὄφελος. Quo mihi ossa &c.

* Hic folio, (h. e. verbis circiter 70 editionis purae, v. g. Haguenensis) quod cum alio permutatum intempestive, hic autem infartum fuerat, praetermissio, pergimus p. 700. edit. GRAEV. Emendator Anglus hic inserit, quae nos ponimus f. 23, & ita ex coniectura supplet, **ΑΝΤ** δ' [χρυσὸν ἐκ] βοιωτίας, ἃδ' ἔνθα τι παρ' ἐμὸ λαβόντες ἐπέσατ' αὐτόν; **ΑΡΧ.** Ἐπτόν ἂν τὸ Βυζαντινὸν τεῖχος ἰλαμμε μηχαναῖς, ἢ Δημοσθένη χρυσίῳ. Iudicet qui potest, quo loco verba stent melius. Ego miror, caetera vidisse, qui hoc non viderit.

XIV. B

- τέρας γέγονεν ἔργον ὀλιγωρίας, ἔθεραπεύοντων τὸν ἀνδρωπον. APX. Ἀλλ' ἔδ' ἐφ' ἡμῖν ἐγένετο. ANT. Τί Φῆς; αἰνίγματα λέγεις, ὦ Ἀρχία, ζῶντα λαβόντες ἔκ ἐχέτε; APX. Οὐ γὰρ ἐκέλευς τὴν γε πρώτην μὴ βιάζεσθαι; καὶ τοι πλέον † ἂν ἔδε βιασαμένους ἔδεν ἦν
- 7 καὶ γὰρ ἐν ἐμελλήσαμεν^c. ANT. Οὐκ εὖ γε ὑμεῖς ἔδε μελλήταρες^c ἴσως ἐν ἐκ τῆς ὑμέρας τέθνηκε βίας. APX. Ἡμεῖς μὲν αὐτὸν ἔκ ἀπεκλείναμεν, βιάζεσθαι δὲ αὐτὸν μὴ πείθεσθιν ἀναγκάζον ἦν. Σοὶ δ' ὦ βασιλεῦ, τί τὸ πλέον, εἰ ζῶν ἀφίκετο, πάντως ἔδεν^d ἂν
- 8 αὐτὸν, ἢ ἀπέκλεινας. ANT. Εὐφῆμαι, ὦ Ἀρχία, δοκεῖς μοι μὴ συννενοηκένα μὴδ' ὅσις ὁ Δημοσθένης, μήτε τὴν ἐμὴν γνώμην, ἀλλὰ νομίζειν ὅμοιον εἶναι Δημοσθένην εὐρεῖν, καὶ τέττες ζῆεῖν τῆς κακῶς ἀπολωλότας, ἡμεροῦον^e τὸν Φαληρέα, καὶ τὸν Μαραθῶνιον^e Ἀριστόνικον, καὶ τὸν ἐκ Πειραιῶς Εὐκράτην^e
- 9 τῶν ραγδαίων ρευμάτων ἔδεν διαφέρουσας, ἀνδρώπες ταπεινὰς, ἀφορμῆ προσκαίρων θορυβῶν ἐπιπολασάντας, καὶ πρὸς μικρὰν ταραχῆς ἐλπίδα θρασέως ἐξανασάντας, εἶτα πῆξάντας ἔκ εἰς μακρὰν, δίκην τῶν δειλῶν πνευμάτων^e καὶ τὸν ἄπιστον^e Ἰπερίδην,^f τὸν ἀφίλον δημοκόλακα, τὸν ἔδεν αἰχρὸν

† Nihil profuisset nobis ut f. 7, τί τὸ πλέον, nostri, was baettest du davon?

^c Intell. βιάζεσθαι, iam parabamus vim.

^d Ita etiam Latine, nihil aliud quam ipsum interfecisses. Vid. CRONOV. ad LIV. 31, 24.

^e Demagogi Athenienses ab Antipatro capti & interfecti.

^f Sustulimus καὶ importunum: de Hyperide enim pergit, qui Demosthenem, tanquam pecunia corruptum civitate pepulit, cuius tamen mox Athenienses poenituit.

αἰχρὸν νομίσαντα κολακία τῷ πλήθει συκο-
 Φανήσασα Δημοσθένην, ἐδ' αὐτὸν εἰς ταῦτα
 παραχεῖν διάκονον, ἐφ' οἷς αὐτὰ μετενόησαν,
 οἷς ἐχαρίζετο. Μετ' ἔ ποτὺ γένῃ τῆς συκο-
 Φαντίας λαμπροτέραν ἢ κατ' Ἀλκιβιά-
 δην^s αὐτῷ τὴν κάθοδον ἀκηκόαμεν γενέσθαι.
 Τῷ δὲ^h ἐκ ἔμελεν, ἐδ' ἐπησχύνετο κατὰ τῶν
 ποτε Φιλιάτων τῇ γλώττῃ χράμενος, ἣν ἐχρῆν
 δῆπε τῆς ἀγνωμοσύνηςⁱ ἐκλεμεῖν. ΑΡΧ. 11
 τί δ' ἐκ ἐχθρῶν ἡμῖν ἐχθιστος ὁ Δημοσθένης;
 ΑΝΤ. ἐχ' ὅτω μέλει τρόπε, πίσεως, Φίλον
 πᾶν ἄδολον καὶ βέβαιον ἦθος ἠγαμένω. Τὰ 12
 γάρ τοι καλὰ καὶ παρ' ἐχθροῖς καλὰ, καὶ
 τὸ τῆς ἀρετῆς παναχῆ^k τίμιον^l ἐδὲ κακίων 13
 ἐγὼ Ξέρξε^k, τῶ Βῆλι καὶ Σπέρχιν, τὰς
 Λακεδαιμονίους Θουμάσας, καὶ κλεινοῖς
 παρὸν, ἀφένος. Ἀλλ' εἰ δὴ τίνα πάντων, καὶ 14
 Δημοσθένην, αὐτός τε δις Ἀθήνησιν, εἰ καὶ
 μὴ κατὰ πολλὴν ἀσολήν, συγγενόμενος, καὶ
 παρὰ τῶν ἄλλων ἀναπυθάνομενος, εἶπε τῶν
 ποληευμάτων αὐτῶν εἶχον Θουμάσας, ἐχ^o
 ὡς ἀν νομίσειέ τις, τῆς τῶν λόγων δεινότητος.
 Εἰ καὶ μηδὲν μὲν ὁ Πύθων^l πρὸς αὐτὸν, οἷ 15
 N 3 δ'

g Alcibiadem enim metuebant sui: Demosthenem
 amabant; ipse apud PLVT. *fin.* beatum se praedicat, ὡς
 βέλτιον Ἀλκιβιάδα κατιόντα πεπεισμένους γὰρ αὐτὸν, ἢ βεβιωμέ-
 νους ὑπ' αὐτῷ δέχεσθαι τὸς πολίτας.

h Hyperidi intellige, ad hunc enim pertinent quae
 sequuntur.

i Intell. ἕνεκα, vt alias. Aut excisa illi lingua est,
 quod in *Dem.* tradit PLVT. aut eam ipse sibi praemordit,
 ne conscios prouderet, quod idem PLVT ARCH. refert in
Hyperide.

k HEROD 7, 134 sqq. Vbi tamen non Σπέρχεος,
 sed Σπερδίνος vocatur Bulis ille locus. Dediticii missi erant,
 vt ab iis legatorum violatorum poenas repetaret Xerxes; sed
 illis pepercit.

l Pytho Byzantius Philippi regis orator, de quo mox.

- δ' Ἀθηνοὶ ῥήτορες παιδιὰ παραβάλλειν τῷ
 τῆτε κράτῳ, καὶ τόνῳ, καὶ λέξεων εὐρυθμίας,
 καὶ ταῖς τῶν διανοιῶν περιγραφαῖς, καὶ συνε-
 χείαις ἀποδείξεων, καὶ τῷ συνακτικῷ γε καὶ
 17 κρητικῷ. Μελενοῶμεν γέν, ὅτε τῆς Ἑλλήνας
 Ἀθήνας ἐσυνηγάγομεν, ὡς ἐλέγξοντες Ἀθη-
 ναίαις, Πύθωνι, καὶ τοῖς Πύθωνος ἐπαγ-
 γέλμασι πεπιστευκότες, εἶτα Δημοσθένει, καὶ
 18 τοῖς Δημοσθένεος ἐλέγχοις περιπεσούσης. Ἀλλ'
 ἡμῶν ^m ἀπρόσιτος ἡ δύναμις αὐτῷ τῆ λόγῳ.
 Ἐγὼ δὲ ταύτην μὲν δούλεραν ἑταίρον, ἐν χώρῳ
 19 τιθεῖς ὄργανα. Δημοσθένην δ' αὐτὸν ὑπερη-
 γάμην τῆτε Φρονήματος, καὶ τῆς συνέσεως,
 ἀκλιῆ τὴν ψυχὴν ἐπ' ὀρθῆς ἐν ἀπάσαις Φυ-
 λάτῳσι τρικυμίας τῆς τύχης ⁿ, καὶ πρὸς
 20 μηδὲν τῶν δεινῶν ἐνδιδούσα. Καὶ Φίλιππον δὲ
 τὴν ἐμὴν γνώμην ἔχουσα περὶ τ' ἀνδρὸς ἠπιστά-
 μεν. Οὗτος μὲν γε, δημογορίας ἐξαγγελ-
 θεΐσης Ἀθήνηθεν ποιε, καθαρτομένης τῆ
 21 Φιλίππε, καὶ Παρμενίωνος ἠγανακτικότες,
 καὶ τι καὶ σκωπτικῶν εἰς τὸν Δημοσθένην ἐπει-
 πόντος, ὦ Παρμενίων, ἔφη, δικαίως ὁ Δημο-
 22 σθένεος παρρησίας τυγχάνειν. Μόνος γέ τοι
 τῶν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος δημογωγῶν, ἔδαμῃ
 τοῖς ἀπολογισμοῖς ἐγγέγραπτα τῶν ἐμῶν
 ἀναλωμάτων ^o καὶ τοι μάλλον ἠβελόμην, ἢ
 γραμματεῦσιν τριηρίταις ἐμαυτὸν πεπιστευκέναι.

NUN

^m Iungendum ἡμῶν voci ἀπρόσιτος, post αὐτῆν autem intelligendum ἔν.

ⁿ Quin animo fractum fuisse hoc exilio Demosthenem, PLUTARCHVS autor est, similemque adeo hac etiam parte Ciceroni.

^o Notum Philippi apophthegma de arce, quam exponari posse negabant interrogantis, εἰ χαλεπὸν ἔστιν εἶναι, ὡς μὴδὲ ἔστιν προσελθεῖν χρυσίον κομίζοντα;

Νῦν δ' ἐκείνων μὲν ἕκαστος ἀπογεγραπῆαι χρυ- 23
 σίον, ξύλα, πόρες, θρέμμασα, γῆν* [Ἐση-
 θίας ἢ ἕτερόν τι] παύ' ἐμᾶ λαβόντες. Ἡμεῖς
 δὲ θάττον ἂν τὸ Βυζαντιανὸν^p τεῖχος ἔλοιμεν
 μηχαναῖς, ἢ Δημοσθένην χρησίω. Ἐγὼ δὲ, 24
 ὦ Παρμενίων, ἔφη^q εἰ μὲν τις Ἀθηναῖος ἂν
 ἐν Ἀθήναις λέγων, ἐμὲ τῆς παλίδος προσιμᾶ,
 τῆτ' ἀργύριον μὲν προείμῃ ἂν, Φιλίαν δ' ἔκ
 ἂν. Εἰ δὲ τις ὑπὲρ τῆς παλίδος ἐμὲ μισεῖ, 25
 τῆτ' προσπολεμῶ μὲν, ὡς ἀκροπόλει, καὶ
 τείχει, καὶ νεωρίοις, καὶ τάφρῳ^r θαυμαζῶ
 δὲ τῆς ἀρεῆς, καὶ μακαρίζωγε τῆ κήμαλος
 τὴν πόλιν. Καὶ τὰς μὲν ἐξω τῆς χρείας γε- 26
 νόμενος ἴδις ἂν προσάπολεσαιμὶ τὸν δὲ βε-
 λοίμην ἂν ἐνηυθοῖ παρ' ἡμῖν τυχεῖν γενόμενον
 μάλλον, ἢ τὴν Ἰλλυριῶν ἵππον καὶ τριβαλλῶν,
 καὶ πᾶν τὸ μισοφορικόν^s τῆς τῶν ὅπλων εἰας 27
 τὴν τῆ λόγῃ κειθῶ καὶ τὸ τῆς γνώμης ἐμυρι-
 δες ἄδαμῃ τιθεῖς δεύτερον. Πρὸς Παρμενιῶνα
 μὲν ταῦτα. Τοῖσδε δὲ τινας καὶ πρὸς ἐμὲ 28
 λόγῃς ἐποιήσατο. Τῶν γὰρ μετὰ Διοπέ-
 θης^t Ἀθήνηθεν ἀπεσαλμένων, ἐγὼ μὲν εἶχον
 διὰ φρονίδος^u ὁ δ' εὐ μάλα γελάσας ἔφη^v 29

N 4 συ

* Iam redimus, vnde supra f. 5. discesseramus ad p. 697. GRAEV. vbi satis quidem apparet iis, qui in his non caecutiunt, continuari sermonem Philippi de Demosthenis ἀδιαφορία, sed an pro verbis, quae nunc leguntur, οὐ βιωτίας ἀδ' ἔνδατι, recte coniecerimus, βουτίας ἢ ἕτερόν τι, penes acutiores arbitrium esto. Nobis quidem non satis facimus. Multo minus autem Anglus, de quo ad f. 5. pt.

p A qua vrbe capienda a Demosthene depulsus fuerat Philippus. Vid. pro Coro. p. 487. μαχέλην τῆς Ἐλλάδος dixit apud ATHENAEVM Stratoniceus, quod scilicet, vt homo, prehendi ea possit. V. CAS. ad 3, 10 p. 384.

q Dicere perrexit Philippus.

r Pro quo scripta oratio DEMOSTH. de Oberfonnesō, ex qua ille in Philippi ditionem excurrerat.

- σὺ δ' Ἀθηκὸν στρατηγὸν ἢ στρατιώτην δέδοικας
 ἡμῖν; αἱ μὲν τριήρεις, καὶ ὁ πειραμαεύς, καὶ τὰ
 30 νεώρια, λῆρος ἐμοῦς καὶ Φλίναφοῦ· τί δ' ἂν
 ἄνθρωποι πράττειεν διονυσιαζῶντες, ἐν κρεαυο-
 31 μίαις καταζῶντες καὶ χοροῖς; Εἰ δὲ μὴ Δημο-
 δένης εἰς ἐν Ἀθηναίοις ἐγένετο, ῥᾶον ἂν εἴχο-
 μεν τὴν πόλιν, ἠθηκαίως καὶ Θετταλῆς, ἀπα-
 τῶντες, βιαζόμενοι, φθάνοντες, ἀνέμενοι.
 32 Νῦν δὲ εἰς ἐκεῖνος ἐγρήγορε, καὶ πᾶσι τοῖς και-
 ροῖς ἐφέσθηκε, καὶ ταῖς ἡμετέροις ὁρμαῖς ἐπα-
 κολαθεῖ, καὶ ταῖς στρατηγίμασιν ἀντιπαραστά-
 33 τειται. Λανθάνομεν δὲ αὐτὸν ἔτεχνάζοντες,
 ἔκ ἐπιχειρήσεις, ἔβηλευόμενοι· καὶ καθάπαξ
 κάλυμμά τι καὶ πρόβολος ἡμῖν ἄνθρωπός ἐστι,
 34 μὴ πάντ' ἔχειν ἐξ ἐπιδρομῆς. Τὸ γέ τοι κατ'
 αὐτὰν, ἔκ Ἀμφιπολιν εἴλομεν, ἔκ Ὀλυθον,
 ἔκ Φωκαῆς^s καὶ Πύλον* ἔχομεν, ἔκτι χερῶν
 35 νήσῃ καὶ τῶν περὶ τὸν Ἑλλησποῦλον κεντραίηκα-
 μεν. Ἀλλ' ἀνίστησι μὲν ἀκούσας, οἷον ἐκ μαν-
 δραγόρα καθεύδοσας τὰς αὐτῆς πολίτας,
 ὡσπερ τομῆ^t τιμὴ καὶ καύσει τῆς ῥαθυμίας
 τῆ παρήρησία χρώμενος, ὀλίγον τῆ πρὸς ἡδο-
 36 νην φρονήσας. Μεταλίθησι δὲ τῶν χρημάτων
 τὰς πόρας ἀπὸ τῶν θεάτρων ἐπὶ τὰ στρατό-
 πεδα, συντίθησι δὲ τὸ ναυικὸν νόμοις τριη-
 ραρχικοῖς^u ὑπὸ τῆς ἀταξίας μόνον ἔτελέως
 διεφθαρ-

^s Alii sunt Φωκαῆς, Phocaeenses.

* Forte πύλας legendum, ut iam visum est WOLFIO; Pyllis enim siue Thermopyllis captis Phocenses delevit Philippus.

^t Visit igitur quasi & secuit lethargicos ciues suos Demosthenes, ut excitaret &c.

^u Nimirum legem tulit Demosthenes, ut pro suis facultatibus conferrent ad naues aedificandas sustentandasque, diὰ inde Trierarchae: onusque illud in ditiores transulit, quod ante ipsum subterfugerant. Vid. Or. pro Coro. §. 30 & 31.

διεφθαρμένον. Ἐγείρει δ' ἐξριμμένον ἤδη χρόνος 37
 πρὸς τὴν δραχμὴν^x καὶ τὸ τριώβολον τὸ τῆς
 πόλεως ἀξίωμα, πάλαι τῆς κατακελιμέ-
 νης εἰς τὴς προγόνους ἐπανάγων, καὶ τὸν ζῆλον
 τῶν Μαραθῶν καὶ Σαλαμῖνι, κατειργασμέ-
 νων· συνίστησι δ' ἐπὶ ὕμμαχίας καὶ συντά- 38
 ξεις Ἑλληνικῆς. Τῆτον ἔλαθεῖν ἐσι, ἔφε-
 ναίται, ἔπριάσται δ' ἔμῆλλον, ἢ τὸν Ἄρι-
 στίδην ἐκείνον ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπείρασ-
 τῆτον ἐν, ᾧ Ἀντίπαρρε, χρεὶ δεδιένας μῆλλον, 39
 ἢ πάσας τριήρεις, καὶ πάντα ἀποσώλεις. Ὁ 40
 γὰρ Ἀθηναίους τοῖς πάλαι Θεμισοκλῆς καὶ
 Περικλῆς ἐγένετο, τῆτοις νῦν ὁ Δημοσθεῖς,
 ἐΦάμιλλος Θεμισοκλεῖ μὲν τὴν σύνεσιν, Πε- 41
 ρικλεῖ δὲ τὸ Φρόνημα. Ἐκλήσατο γὰρ αὐτοῖς
 ἀκείναι Εὐβοίαν, Μέγαρον, τὰ περὶ τὸν Ἑλλά-
 σπονδον, τὴν Βοιωσίαν. Καὶ καλῶς^z γε, ἔφη,
 ποιῆσιν Ἀθηναῖοι, Χάρησα μὲν, καὶ Διοπί-
 θην, καὶ Πρόξενον καὶ τοις τινὰς ἀποδει-
 κνύσας στρατηγεῖν, Δημοσθένην δὲ εἶσω κατέ- 42
 χοντες ἐπὶ τῆ βήμας. Ὡς εἰ τῆτον τὸν ἀν-
 δραγον ὅπλων ἀπέφηναν, καὶ νεῶν, καὶ στρα-
 τοπέδων, καὶ κειρῶν καὶ χρημάτων κυριον,
 οἰκῶ μὴ περὶ τῆς Μακεδονίας ἀν καλέσησέ μοι
 τὸν λόγον ὅς καὶ νῦν ἀπὸ ψηφισμάτων ἀν- 43
 ταγωνιζόμενος ἡμῖν, πάλιαχῆ συμπεριβρέχει,
 καταλαμβάνει, πόρος εὐρίσκει, δύναμιν
 Ν 5 συλλέ-

^x Drachma erat τὸ συνηγορικὸν h. e. pretium rhetori
 solum, quoties vel in priuata causa vel in publica adesset.
 Triobolum autem τὸ δίκαιον id est mercis iudicis. Vid. SPANH.
 ad ARISTOPH. *Plus*. v. 329.

^y Intell. τῆτοις, significat enim *insuper, praeterea*. So-
 lennem hanc elliptin ARIANO esse, ab haec aetate non
 multum remoto, obseruauit Cl. SCHOETTG.

^z Iron. bonum enim id erat Philippo, infaustum
 Atheniensibus.

- συλλέγει ^{a*}, ἐπιμήκεις σόλως ἀποτέμπει,
 44 συντάξει δυνάμεις, ἀντιμεθίσταται. Τοιαῦτα
 καὶ τότε καὶ πολλὰς πρὸς με Φίλιππος περὶ
 τ' ἀνδρὸς ἔλεγεν, ἐν τῶν παρὰ τῆς τύχης χρη-
 45 σῶν τιθέμενος, τὸ μὴ στρατηγεῖν τὸν Δημο-
 46 αῦτ᾽ καὶ καταράττειν τὰ βελεύματα. Περὶ
 μὲν γὰρ Χαίρωνείας, εἰδὲ μετὰ τὴν νίκην
 ἐπαύετο πρὸς ἡμᾶς λέγων, εἰς ὅσον ἀνδρα-
 47 πος ἡμᾶς κινδύνα καταέστησε. Καὶ ^b γὰρ εἰ
 παρ' ἐλπίδα, καὶ κακία στρατηγῶν καὶ στρα-
 τιωτῶν αἰταξία, καὶ τῇ παραδόξῳ ῥοπῇ τῆς
 48 τύχης, τῇ πολλὰ πολλὰς ἡμῖν συνειργα-
 σμένη, κεκρατήκαμεν ἀλλ' ἐπὶ μιᾷσγε ταύ-
 τῃς ἡμέρας, τὸν περὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ τῆς
 ψυχῆς κίνδυνον ἐπέστησέ μοι, τὰς ἀρίστας πό-
 49 λεις εἰς ἓν συναγαγαὶν, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑλλη-
 νικὴν δυνάμιν ἀθροίσας, Ἀθηναίους ἅμα, καὶ
 Θηβαίους, Βοιωτὰς τε τῆς ἄλλης, καὶ Κοριν-
 θίους, Εὐβοίους τε, καὶ Μεγαρέας, καὶ τὰ
 κράτιστα τῆς Ἑλλάδος, διακινδυνεύειν κατα-
 ναγκάσας, καὶ μήδ' εἶτα με τῆς Ἀττικῆς
 50 ἐπιτρέψας παρελθεῖν. Τοῖσ' τοῖς τινες ἦσαν
 αὐτῷ συνεχεῖς περὶ Δημοσθένους οἱ λόγοι καὶ
 πρόσγε τῆς λέγουσας, ὡς μέγαν ἔχει τὸν
 Ἀθη-

^{a*} Ita apte hic omnia conueniunt, misere antea dif-
 tracta [a pagina enim 700 GRAEV. pr. transfusus statim
 ad 702 med.] vt non arbitrer quemquam futurum, cui
 non rite videatur administrata a nobis LVCIANI luxati
 curatio.

^b Recepimus coniecturam WOLFII. Vulgarum
 μὴ γὰρ εἰ aut plane non conuenit, aut ellipsin indicat satis
 illam quidem difficilem, vt nimirum intelligatur apudis,
 καταφρονήτους διὰ τὸ γὰρ ὁ ἀνὴρ ἔστιν, aut similis.

Ἀθηναίων δῆμον ἀνταγωνιστὴν, ἐμοὶ Δημοσθένος, εἶπεν, ἀνταγωνιστὴς, Ἀθηναῖοι δὲ, 51
 Δημοσθένην ἔκ ἐχούσας, Αἰνιᾶνές εἰσι, καὶ 52
 Θετταλοί. Καὶ πρέσβεις ὁπότε πρὸς τὰς 53
 πόλεις πέμποι, τῶν μὲν ἄλλων ρητόρων εἴ τι- 54
 νας ἢ τῶν Ἀθηναίων πόλις ἀναποσέλλοι, τῇ 55
 πρεσβείᾳ ῥᾶστα ἢ κεκρατηκῶς τῷ Δημοσθέ- 56
 νος ὁ ἐπιστάντος, μάλιστα, εἶπεν ἂν, ἐπρεσβεύσα- 57
 μεν, ἔ γάρ ἐσι κατὰ τῶν Δημοσθένος λόγων 58
 εἰσὶν ἄλλοι τῶν ταῦτα ὁ Φίλιππος. Καὶ 59
 μέντοι καὶ πάντως, ἔλαττον ἂν ἐχούσας ἔκ 60
 ἐλάβομεν τοιαῦτον ἄνδρα πρὸς Διὸς Ἀρχία, τί 61
 ποτε νομίζεις, βῆν ἂν ἐπὶ σφαγὴν ἵκομεν, ἢ 62
 πολὺ μᾶλλον ἂν σύμβουλον περὶ τῶν Ἑλληνι- 63
 κῶν πραγμάτων, καὶ τῆς ἀρχῆς πάσης, 64
 ἐποιήμεθα; φύσει μὲν γὰρ αὐτῷ, καὶ κατ' 65
 ἀρχάς προσεπεπόνθειν ἐξ αὐτῶν τῶν πολι- 66
 τευμάτων ἔτι δὲ μᾶλλον Ἀριστοτέλει, μάρ- 67
 τυρί πρὸς γὰρ τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ πρὸς 68
 ἡμᾶσγε ἄγων ἔδεν ἐπαύετο, τοσάτων ὄντων 69
 αὐτῷ τῶν προσπεφοιτηκότεων, μηδένα ἔτω 70
 πρότερον θαυμάσαι, μεγέθους τε φύσεως, 71
 καὶ τῆς περὶ τὴν ἀσκήσιν ἐγκρατείας, καὶ 72
 Βά-

e Quem utrumque populum nullo negotio a se viduum indicat Philippus.

d De conciliis Graecorum agit, quorum rationem aperit etiam NEPOS Epamin. c. 6.

e Editi si λάβομεν τοιαῦτον ἄνδρα, quae cum iis quae sequuntur, satis illa quidem cohaerere nobis videntur. Sed cum ita non viderem, quid sibi vellent verba, καὶ μέντοι καὶ πάντως, ἔλαττον ἂν ἐχούσας, & vellem tamen omnino intelligi, quae hic proponerem; putavi, fraudi mihi non debere esse, si leui mutatione facta, quam integritati & sinceritati huius auctoris nihil obesse volo, ita locum interpretarer, Et sane deteriori conditione sumus non capio tali viro. C. ERNESTI con. ἔλαττον ἔχοντα εἰ λάβομεν, Si superatum Demosthenem cepissemus.

f Pro Genitiuis consequentiae Darii, vt alius.

- 57 Βάρης, καὶ τάχως, καὶ παρρησίας, καὶ καρτερίας. Ἴμεῖς δὲ ἔφη, διανοοῖσθε ὡς ὑπερ
 Εὐβύλης^β καὶ Φρυωνος^β καὶ φιλοκράτης^β
 καὶ πειρᾶσθε δώροις καὶ τῆτον ἀναπειθεῖν, ἀν-
 θρωπον, καὶ τὴν πατρίαν ἐσίαν εἰς Ἀθη-
 ναίους, ἰδία τε τοῖς δεηθεῖσι, καὶ δημοσία τῇ
 58 πόλει κατηναλωκότα; διαμαρτάνοντες δὲ Φο-
 βήτειν οἴεσθε, πάλαι βεβηλευμένον τὴν ψυ-
 χὴν ὑποθεῖναι ταῖς τῆς πατρίδος ἀδήλοις τύ-
 χαις; καὶ καθαρῶμενε τῶν πραττομένων
 ὑμῖν, ἀγανακτεῖτε; ὁδ' ἔδδὲ τὸν Ἀθηναίων
 59 δῆμον ὑποσέλλεσθαι. λέληθεν ὑμᾶς, ἔφη, τῇ
 μὲν τῆς πατρίδος εὐνοία πολιτευόμενος, αὐτῷ
 δὲ τὴν πολιτείαν γυμνάσιον φιλοσοφίας προ-
 60 θέμενος; τὰ^η τοιαῦτα, ὦ ἄρχια, ὑπερε-
 πεθύμεν αὐτῷ συγγενόμενος, τὴν τε γνώμην,
 ἣν ἔχει περὶ τῶν παρόντων ἀκῆσαι λεγοντος
 61 καὶ τῶν αἰεὶ παραπεπληκότων ἡμῖν κολάκων,
 εἰ ἐδέομην, ἀποσᾶς, ἀπλῆ τινος ἐξ ἐλευθέ-
 ρας γνώμης ἀκῆσαι λόγος, καὶ φιλαλήθης
 62 συμβουλῆς μεταλαβεῖν. καί τι καὶ νεθετή-
 σαι^ι δίκαιον, ὑπὲρ οἷων ὄντων Ἀθηναίων τὴν
 ἀχαριστίαν, πάντα παραβάλοιτο τὸν αὐτῆ
 βίον, ἐξόν εὐγνωμονετέροις, καὶ βεβαιότεροις,
 63 κεχρηῆσθαι φίλοις. ΑΡΧ. ὦ βασιλεῦ, τῶν
 μὲν ἄλλων ἴσως ἀν' ἔτυχες, ταυτὶ δὲ μάτην
 ἀν' ἐλεγες, ἔγω μανικῶς φιλαθήναιος ἦν,
 ANT. ταῦτα, ὦ ἄρχιε^ι τί γὰρ ἀν καὶ λέ-
 γοιμεν; ἀλλὰ πῶς ἀπέθανέν; ΑΡΧ. εἰσικας ἔτι
 μᾶλλον, ὦ βασιλεῦ, θαυμάσειν καὶ γὰρ ἡμεῖς
 64

g Demagogi proditores patriae suae.

h El. διὰ, quae in ταῦτα frequentissima est, propter
 talia, bis de causis.

i Fuerit etiam instum mihi, illum admonere.

οὐ τεθεαμένοι, διεφέρομεν ἔδδεν ἐκπλήξει τε, καὶ
 ἀπιστία τῶν ἔχ^k ὁράντων ἔοικε γὰρ δὴ πά- 64
 λαῶν ὧδε βεβλαυμένοις περὶ τῆς ὑσάτης
 ἡμέρας· δηλαῖ δὲ ἡ παρασκευὴ καθῆσο μεν
 γὰρ ἔνδον ἐν τῷ νεῷ, μάτην δὲ τῶν πρόσθεν ἡμε-
 ρῶν λόγους ἡμεῖς ἀναλωκότες. ANT. Τίνες γὰρ 65
 ἦσαν οἱ παρ' ὑμῶν λόγοι; APX. πολλὰ καὶ Φι-
 λάνθρωπα πρᾶτεινόμην, ἔλεόν τινα παρὰ σῆ
 καθυπιχόμενος, ἔ μάλα μὲν προσδοκῶν, ἔ
 γὰρ ἠπιστάμην, ἀλλὰ σὲ ὤμην δι' ὀργῆς ἔχειν
 τὸν ἄνθρωπον, χρήσιμον δ' ἔν πρὸς τὸ πείθειν
 νομίζων. ANT. ὁ δὲ, πῶς προσίειθες λόγους; 66
 καὶ με μὴδὲν ἀπεκρῦψή· μάλις μὲν γὰρ αὐ-
 τήκοος ἀν' ἐβελόμην παρῶν εἶναι νῦν· ἀλλὰ σύ γε
 μὴ παραλίπης μὴδὲν ἔ γάρ τοι σμικρὸν ἔργον,
 ἦθος ἀνδρὸς γενναίης πρὸς αὐτῷ τῷ τέλει τῆ
 βίης καταμαθεῖν· πότερον ἄτονος, καὶ ναθρὸς
 ἦν, ἢ πανάπασιν ἀκλινὲς τὸ τῆς ψυχῆς ὄρδιον 67
 ἐφύλαττεν; APX. ἔδδεν ὑπέσπελθεν ἐκεῖνός γε.
 ANT. πῶς γὰρ; APX. ὅς ἠδὲ γελάσας,
 καὶ με δὴ σκώπτων, εἰς τὸν πρότερον βίω^l
 ἀπίθανον ἔφη με ὑποκριτὴν εἶναι τῶν σῶν
 φευσμάτων. ANTIΠ. ἀπισήσας ἄρα τοῖς 68
 ἐπαγγέλμασι, προεῖτο τὴν ψυχὴν; APX.
 ἔκ, εἶγε τῶν λοιπῶν ἀκίσσας, ἔ δόξει σοι μόνον
 ἀπισεῖν^m· ἀλλ' ἐπεὶ κελεύεις, ὦ βασιλεῦ, λέ-
 γειν, Μακεδόσι μὲν, εἶπεν, ἔδδεν ἀπάμοτον, ἔδδὲ
 παρά-

^k Negationem hic abesse non posse, iam viderat
 WOLFIVS, licet nusquam legatur.

^l Tragoedias enim alias egerat Archias: post a nego-
 tio, cui eum praefecerat Antipater, φυγαδοθήρως, quasi tu
 ekulum Graecorum venatore[m] diceret, dicitur.

^m Nimirum leuius verbum esse vult ἀπισεῖν, quam
 vt indicari eo possit, quid de Antipatro senserit Demosthe-
 nes.

- παράδοξον, εἰ Δημοσθένην ἔτω λαμβάνεσιν,
 ὡς Ἀμφίπολιν ἢ ὡς Ὀλυθον ἢ ὡς Ὠρωπόν ἢ.
- 69 Τοιαῦτα πολλὰ ἔλεγε· καὶ γὰρ ἐν ὑπογρα-
 φέας παρεσησάμην, ἵνα σοι τὰ λεχθέντα
 σώζοιτο. Ἐγὼ μὲν τοι, ἔφη, ὦ Ἀρχία, βα-
 σάνων, ἢ θανάτου φόβω, κατ' ὄψιν ἐκ ἀν-
- 70 Ἀντιπάτρῳ γενόμην ὦ. Ἀλλ' εἰ ταῦτ' ἀλη-
 θεύετε, πολὺ μοι μᾶλλον ἐτι φυλακίσειν, μὴ
 τὴν ψυχὴν αὐτὴν παρ' Ἀντιπάτρῳ δεδαρωδο-
 κηκέσθαι, μὴδ' εἰς ἡν ἐμαυτὸν ἔταξα τάξιν ῥ
 λιπῶν τὴν Ἑλληνικὴν, εἰς τὴν Μακεδονικὴν με-
- 71 ταβαλέσθαι. Καλὸν γὰρ, ὦ Ἀρχία, εἰ τὸ
 ζῆν ἐμοὶ Πειραιεὺς αὐτὸς παρέχει ὦ καὶ τριή-
 ρης ὦ ἢ ἐπιδέδωκα, καὶ τεῖχος καὶ τάφρος
 τοῖς ἐμοῖς τέλεσιν ἐξεργασμένα, καὶ Φυλὴ
 Παιονίας, εἰς ἣν ἐθέλοντης ἐχορήγησιν ἐγὼ,
- 72 καὶ Σόλων, καὶ Δράκων, καὶ παρρησία βή-
 ματος, καὶ δῆμος ἐλεύθερος, καὶ ψήφισματα
 στρατιωτικὰ, καὶ νόμοι τριηραρχικοὶ, καὶ
 προγόνων ἀρεταί, καὶ τρόποι, καὶ πολιτῶν
 εὐνοία, τῶν ἐμῶν πολλὰ κίς ἐσεφρανοκοτῶν, καὶ
 δύναμις Ἑλλήνων, τῶν ὑπ' ἐμῶν μέχρι νῦν τε-
- 73 τρησμένων. Εἰ δὲ καὶ βιωτὸν ἐλεθρήνι, τα-
 πεινὸν μὲν, ἀνεκτὸς δ' ἐν ὀλέος παρὰ τοῖς
 οἰκείοις, ὧν ἐλυσάμην αἰχμαλώτους, ἢ τοῖς
 πατράσιν, ὧν συνεξέδωκα τὰς θυγατέρας,
- 74 ἢ οἷς τὰς ἐράνας συνδιελυσάμην. Εἰ δὲ με
 μὴ

a Urbes perfidia Macedonum captas.

o Non negat igitur Demosthenes sibi etiam tormen-
 torum & mortis metum ab Antipatro impendere.

p Suppl. δοκῶ & const. μὴδὲ δοκῶ λιπῶν τὴν τάξιν τὴν
 Ἑλλήν' εἰς ἣν ἐμ. ἔταξα, μεταβ. εἰς τὴν μακεδ.

q Verbo, viuerem, si patria meis beneficiis exornata
 mihi viuendi cum dignitate facultatem praeferat.

r Vid. l. 36. u. u.

μὴ σώζοι νήσων ἀρχὴ, καὶ θάλαττα, πα-
 ραγε τῆρτι Ποσειδάωνος^s αὐτὰ τὸ σώζεσθαι,
 καὶ τῶδε τῷ βωμῷ, καὶ τῶν ἱερῶν νόμων. Εἰ
 δὲ Ποσειδῶν, εἶπῃ, μὴ δύναται φυλάττειν
 τὴν ἀστυλίαν τῶ νεῶ, μὴδ' ἐπομαχύνεσθαι πρε-
 δῆσαι Δημοσθένην Ἀρχία, τεθιακην, ἔδδ' Ἀν-
 τιπαῖρος ἡμῖν ἀντὶ τῷ θεῷ κολακευέος. Ἐξῆν 75
 μοι Φιλτέρως ἔχειν Ἀθηναίων Μακεδόνας, καὶ
 νῦν μετέχειν τῆς ὑμέτερας τύχης, εἰ μετὰ Καλ-
 λιμέδοντος^b καὶ Πυθέως^b καὶ Δημάδου^b συνε-
 τατόμην ἔξῆν γάρ, καὶν οἶφε, τῆς ψυχῆς
 μεθαρμόσασθαι, εἰ μὴ τὰς Ἐρεχθίδεως^c θυ-
 γατέρας, καὶ τὸν Κόδρον ἐπηχυνόμην ἔκεν 76
 ἥρξικην αὐτομολῆνι τῷ δαίμονι συμμεταβάλλ-
 λεσθαι; καλὸν γὰρ κρησφύγετον θάνατος
 ἐν ἀκινδύνα παντός αἰσχρῶ γενεσθαι. Καὶ νῦν, 77
 Ἀρχία, τὸ κατ' ἐμαυτὸν ἔ καταμαχυνῶ τὰς
 Ἀθήνας, ἐκῶν δελεῖαν ἐλόμενος, ἐντάφιον
 δὲ τὸ κάλλισον τὴν ἐλευθερίαν προέμενος
 ἀλλὰ, δίκαιον γάρ, εἶπῃ, σοι τῶν τραγω- 78
 διῶν μνημονεύειν, ἔ σεμνὸν τὸ λεχθὲν, Ἡ
 δὲ, καὶ θνήσκουσ' ὅμως πολλὴν πρόνοιαν εἶ-
 χεν εὐχήμεως^u πεσεῖν; κόρη καὶ^x ταῦτα
 Δημοσθένης δὲ εὐχήμενος θανάτῳ βίον προ-
 κρινεῖ ἀρχήμονα, τῶν Ξενοκράτους, καὶ
 Πλά-

s In cuius templo res gerebatur.

t Similem pudorem incussere Romano Demostheni, qui pro Sext. c. 21. Mortem, ait, quam etiam virgines Athenis, regis, opinor, Erechthei filiae, pro patria contempsisse dicuntur, ego vir Consularis, tantis rebus gestis, timerem? Vid. MANV T. ad h. l. De Codro nimis notum.

u Non dubitavi ita rescribere pro εὐχήμεως, cum praesertim ita hunc locum laudauerit etiam TORRENTIVS ad SVETO. Iul. Caes. c. 82. Add. PLIN. 4. ep. 11.

x q. d. Ista quidem Puella fecit, ap. Polyxena.

- Πλάτανος ὑπὲρ ἀθανασίας λόγων ἐλαθόμε-
 79 νος; Καὶ τινα μικρότερον ἔλεγε προαχθεῖς
 εἰς τὰς ταῖς τύχαις ἐξυβρίζουλας; ἀλλὰ τί δέι
 80 λέγειν νῦν ἐμέ; Τέλος δ' ἐμῶν τὰ μὲν δεομένε,
 τὰ δ' ἀπειλῶντος, ἀπαλήν μῦθον σερῶν κεραι-
 νύλιος, ἐπέειπεν ἂν, ἔφη, τέτοις, Ἀρχίας ὦν
 ἐπεὶ δὲ Δημοσθένης εἰμι, συγγίγνωσκέ μοι, ὦ
 81 δαίμονις, μὴ πεφουκότε κακῶ γενέσθαι. Τότε
 δὴ τότε πρὸς βίαν αὐτὸν ἀποσπᾶν διανοῶμην
 ὁ δ' ὡς ἤσθετο, δῆλος ἦν καταγελαῶν, καὶ τὸν
 θεὸν προσβλέψας, ἔοικεν Ἀρχίας, εἶπεν, ὅπλα
 μόνον, καὶ τριήρεις, καὶ τεῖχη, καὶ στρατόπεδα,
 δυνάμεις εἶναι καὶ κρησφύγετα ταῖς ἀνθρωπί-
 ναις ψυχαῖς, ὑπολαμβάνειν, τῆς δ' ἐμῆς πα-
 ρασκευῆς καταφρονεῖν, ἦν ἔκ ἂν ἐλέγξειαν
 Ἰλλυριοὶ, καὶ Τριβαλλοὶ, καὶ Μακεδόνες, οχυ-
 ρωτέραν ἢ ξύλινόν ποτε τεῖχος ὕμῶν, ὁ δ'
 82 θεὸς ἀνείλεν ἀπόρρητον εἶναι μεθ' ἧς ἂν τῆς
 προνοίας ἀδεῶς μὲν ἐπολιτευσάμην, ἀδέες
 83 δὲ μοι τὸ κατὰ Μακεδόνων θάρσος ἐμέλησε
 δ' ἔδδεν ἔκ Εὐκλήμονος, ἔκ Ἀριστογείτονος, ἔ
 Πυθέε, καὶ Καλλιμέδοντος, ἔ Φιλίππε τότε,
 84 ἔ ταυῶν Ἀρχίε. Ταῦτ' εἰπὼν, μὴ προσάγαγέ
 μοι τὴν χεῖρα, ἔφη, τὸ κατ' ἐμέ γάρ, ἔδδεν
 παράνομον ὁ νεῶς πείσειαί τὸν δὲ θεὸν προσ-
 85 ειπὼν, ἐκὼν ἔφομα. Καὶ γὰρ μὲν ἦν ἐπὶ τῆς
 ἐλπίδος ταύτης, καὶ τὴν χεῖρα τῷ σώματι
 86 προσαγαγόντος, ἔδδεν ἄλλ' ἢ προσκυνεῖν ἢ ὑπε-
 λάμβανον. AN. τὸ δὲ, τί δήποτε ἦν; AP.
 ὕπερον βασιάνοις θεραπαίνης ἐφωράσαμεν,
 πάλαι φάρμακον αὐτῶ τεταμιεύσθαι,
 λύσει

γ Vel ex NEPOTIS Themistocle nota moenia.

z PLIN. 23, 2. In adorando dextram ad osculum re-
 ferimus.

λύσει ψυχῆς ἀπὸ σώματος ἐλευθερίαν κηλώμε-
 νον. Οὐ μὲν ἔν ἐφθασεν ὑπερβάς τὸν ἔδον τῶ 87
 νεῶ, καὶ πρὸς ἐμὲ βλέψας, ἄγε δὴ τῷτον, ἔφη,
 πρὸς Ἀντίπατρον, ἂ Δημοσθένην δὲ ἔκ ἀξεις, ἔ-
 μά τῶς --- καὶ μοὶ μὲν ἐφάιντο προαθήσειν τῶς
 ἐν Μαραθῶνι πεπρωκότας ὁ δὲ χαίρειν ἔει-
 πῶν, ἀπέπη. Τῷτό σοι τὸ τέλος, ὦ βασιλεῦ, 88
 τῆς Δημοσθένους πολιορκίας κομίζεις ἔχω. ἈΝ.
 Δημοσθένους γε καὶ ταῦτα, ὦ Ἀρχία. βαβαὶ τῆς
 ἀητήτης ψυχῆς, καὶ μακαρίας, ὡς ἀνδρείον μὲν
 αὐτῶ τὸ λῆμα, πολιτικῆ δὲ πρόνοια μετὰ 89
 χεῖρα τὸ πῖσόν τῆς ἐλευθερίας ἔχειν. Ἀλλ' ὁ
 μὲν οἴχεται, βίον ἔξων τὸν ἐν μακάρων νήσοις
 ἠρώων λεγόμενον, ἢ τὰς εἰς ἔρανὸν ψυχῶν νο-
 μιζόμενας ὁδὰς, ὅπαδός τις δαίμων ἐσόμενος
 ἐλευθερίᾳ Διός· τὸ σῶμα δ' ἡμεῖς εἰς Ἀθήνας
 ἀποτέμψομεν, κάλλιον ἀνάθημα τῇ γῆ τῶν ἐν
 Μαραθῶνι πεπρωκότων.

a Cum respectu ad illud ANAXARCHIVM, πύσσε
 τὴν Ἀναξάρχη Ζύλακον, Ἀναξαρχὸν δ' ἔ πλήττεις &c. τῶτον εἶπ
 δεικτικῶν corporis.

b Iusiurandum solenne Demosthenis LONGINO
 etiam laudatum.

c Morientium vox.

XV.

Ritus Consecrationis Romanae ex HE-
 RODIANO IV, 2.

Ἔθος ἐστὶ Ῥωμαίοις ἐκθειάζειν βασιλέων τῶς
 ἐπὶ διαδόχοις παισὶ τελευτήσαντας τὴν
 τε τοιαύτην τελετὴν, ἀποθέωσιν καλεῖσι. Με- 2
 μιγμένον δὲ τι πένθος ἑορτῇ καὶ θρησκευτῆ καλῶ
 πᾶσαν